

PS Varlaam indică sursa salutului creștin „Doamne ajută!”

Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul a indicat duminică la Catedrala Patriarhală una din sursele salutului creștin „Doamne ajută!”.

În predica sa, Episcopul vicar patriarhal a scos în evidență că aceste cuvinte, „Doamne ajută”, reprezintă cea de a doua rugăciune a femeii cananeence către Mântuitorul Hristos.

„A devenit un salut foarte frecvent întâlnit între creștini, dorind ca nu numai pe noi să ne ajute Dumnezeu, ci și persoanele pe care le întâlnim în drumul nostru”, a explicat Preasfinția Sa.

Prima ei rugăciune, *Miluieste-mă, Doamne sau Doamne miluieste*, a devenit „respirația fiecărui creștin care are o viață duhovnicească aleasă, fiind cea mai repetată rugăciune în cântările Bisericii”, a mai spus ierarhul.

Laolaltă, cele două rugăciuni au devenit, potrivit Părintelui Episcop, „foarte frecvente și populare” în spiritualitatea creștină.

Virtuțile cananeencei

PS Varlaam Ploieșteanul a vorbit și despre virtuțile principale ale cananeencei.

- *Credința puternică.* Ea strigă către Hristos cerând ajutor în favoarea fiicei sale
- *Mila de mamă.* O virtute apreciată de Mântuitorul nostru Iisus Hristos de fiecare dată când a întâlnit o mamă sau un tată în suferință pentru suferințele îndurate de copiii lor. Și pentru această femeie suferința fiicei sale a devenit propria suferință.
- *Cunoașterea identității Celui Căruia I se adresează.* Dacă pentru mulți dintre iudei Iisus era Nazarineanul sau Fiul lui Iosif, iată că pentru această femeie păgână care nu-L întâlnise niciodată pe Iisus, El este descris ca fiind Fiul lui Dumnezeu.

Dialogul Mântuitorului

În ceea ce privește tactica duhovnicească a Mântuitorului Hristos, utilizată la întâlnirea cu femeia cananeancă, Episcopul a pus în lumină cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur.

„Evanghelia ne pune înaintea conștiinței și inimii noastre icoana unei femei provenind din păgâni, dar care are un suflet plin de virtuți, pe care a dorit să le cunoască și cei care erau împreună cu El”.

„De aceea, Sfântul Ioan Gură de Aur tâlcuiește tăcerea de mai întâi și mai apoi dialogul Mântuitorului, destul de dur din această perspectivă, cu femeia cananeancă”.

„El a tăcut la început, iar mai apoi a încercat să o respingă pe această femeie, știind băgăția duhovnicească a sufletului ei și dorind ca evreii care erau împreună cu El să vadă cum și în sufletul unui păgân poate străluci virtuți esențiale care îl pun pe om într-o legătură specială cu Dumnezeu”.

Episcopul vicar patriarhal a lansat îndemnul de a ne însuși valorile sufletești ale cananeencei.

„Ne rămâne datoria să imităm în viața noastră virtuțile acestei femei pe care evanghelia a reținut-o tocmai cu scopul de a fi model și dascăl pentru noi, spre slava lui Dumnezeu și spre a noastră mântuire. Amin”.

— basilica.ro / Foto credit: arhivă Basilica.ro